

استقبال باشکوه مردم باوفای آذربایجان شرقی از رئیس‌جمهور

حماسه شهریاران

بهربرداری از راه آهن بستان آباد - خاوران، افتتاح خط تولید شرکت خودروسازان دیزلی آذربایجان بهربرداری از ۳ پروژه آب و برق و بهره‌برداری از مرکز راهبری برق شمال غرب کشور

پاسخی به ادعاهای غرب در سند «چشم‌انداز خلع سلاح هسته‌ای» صادره توسط سران گروه ۷ در ژاپن بیانیه هیروشیما آلوده به تشعشعات تزویر آمریکایی است

به هدف ترک کامل، قابل راستی‌آزمایی و غیرقابل بازگشت کره‌شمالی از سلاح‌های هسته‌ای و برنامه‌های هسته‌ای موجود» چقدر مؤثر واقع خواهد شد. گروه ۷ نگرانی عمیق خود را درباره تشدید بی‌وقفه برنامه هسته‌ای ایران ابراز می‌کند - با این بهانه - که هیچ توجیه غیرنظامی معتبری ندارد و آن را به طور خطرناکی به فعالیت‌های واقعی مرتبط با تسلیحات نزدیک می‌کند. این تحولی است ناشی از شکست سینگنال دیپلماسی ایالات متحده، در انکار برجام (توافق هسته‌ای ایران) در دوران ترامپ در ماه مه ۲۰۱۸. بنابراین ادعای بیانیه مزبور مبنی بر اینکه «راه‌حل دیپلماتیک بهترین راه برای حل و فصل علم و فناوری به ارائه انرژی مقرون به صرفه با کربن کم کمک می‌کند. بدین‌سانه است اگر بگوییم «مهم نیست راه چقدر باریک باشد ولی دستیابی به جهانی که امیدواریم ببینیم، نیازمند تلاشی جهانی است تا ما را از واقعیتی که هر استان شاهد تحقق تدریجی وعده‌های دولت هستند که با تحقق هر وعده، رضایت مردم هر شهر از دولت افزایش می‌یابد. دیگر عاملی که در این میان تأثیرگذار بوده، مشی دولت در ارتباط‌گیری با مردم است که دولت و ملت را همدل کرده است.

نیاز را برای خود جهت صدور یک بیانیه شرافتمندانه اما بدون تعهد به هیچ جدول زمانی قابل پیش‌بینی یا هر گونه پاسخگویی، قائل شده‌اند. صحبت از «شروع فوری مذاکرات طولانی‌مدت برای معاهده منع تولید مواد شکافت‌پذیر قابل استفاده در سلاح‌های هسته‌ای یا سایر وسایل انفجاری هسته‌ای» در سند مزبور، فقط یک تعظیم خشک و خالی به ژاپن بود که گنجانیدن این موضوع را در تمام اسناد ممکن در نشست هیروشیما ضروری می‌دانست. ولی همه می‌دانیم که ۳۰ سال است هیچ پیشرفتی در این زمینه حاصل نشده است. آمریکا که خود ابتدا این معاهده را اجرا کرد نیز دیگر از آن تبعیت نمی‌کند. لفظ ترغیب «تمام کشورها برای تمرکز مجدد توجه سیاسی‌شان به FMCT» (پیمان پیشنهادی قطع مواد شکافت‌پذیر) صرفاً عوامفریبی است. به طور مشابه، معاهده منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای (CTBT) مدت‌ها پیش در حال‌الیه از ابهام قرار گرفته بود. این سند - که سال ۱۹۹۶ در مجمع عمومی سازمان ملل به تصویب رسید - هنوز توسط ۸ کشور از جمله ایالات متحده تصویب نشده است. کشورهای مجز به سلاح هسته‌ای به وضوح علاقه خود را نسبت به آن از دست داده‌اند و برای خود فضایی برای انجام آزمایش‌های غیرانفجاری به منظور طراحی و توسعه سلاح‌های جدیدتر و قدرتمندتر پدید آورده‌اند. این واقعیت زمانی برملا می‌شود که آنها در «چشم‌انداز خلع سلاح هسته‌ای هیروشیما»ی گروه ۷ می‌گویند: «ما مصمم هستیم هیچ کشوری نباید آزمایش بمب اتم یا هر انفجار هسته‌ای دیگر انجام دهد. ما متعهد به حفظ هنجارهای جهانی در برابر آزمایش‌های انفجاری هسته‌ای هستیم.» روسیه به نوبه خود اعلام کرده در صورتی آزمایش هسته‌ای انجام می‌دهد که دیگران هم بکنند، یعنی نه به طور یکجانبه اما انجام این هشدار در متن بیانیه جی ۷ نادیده گرفته شده است. با توجه به اینکه کره‌شمالی تنها کشوری است که «هم معاهده منع گسترش تسلیحات (NPT) را رد کرده و هم در حال انجام آزمایش‌های هسته‌ای است»، مشخص نیست «تعهد تزلزل‌ناپذیر گروه ۷

تعمیل شکست راهبردی بر روس‌ها یادآوری کرده، آمریکا نیز اغلب اشاره کرده همه گزینه‌ها برای جلوگیری از هسته‌ای شدن ایران روی میز است بدون اینکه توضیح دهد منظور از «همه گزینه‌ها» چیست. در هر صورت، خود واقعیت در اختیار داشتن تسلیحات هسته‌ای به معنای پتانسیل استفاده از آنها در صورت شکست بازدارندگی است. اگر قرار نیست در هیچ شرایطی مورد استفاده قرار گیرند پس چرا آنها را نگاه می‌دارند؟ دکترین هسته‌ای ایالات متحده تاکنون «سیاست پرهیز از نخستین کاربرد» را درباره سلاح هسته‌ای نپذیرفته است، آن جواب نداده است. در قاره اروپا که کار نکرده است، چرا که اگر چنین بود جهان شاهد درگیری کنونی در اروپا بر سر اوکراین نبود که در آن قدرت‌های هسته‌ای سلاح هسته‌ای دارند. این سند، لفاظی‌های هسته‌ای روسیه، تضعیف رژیم‌های کنترل تسلیحات و اعلام قصد برای استقرار تسلیحات هسته‌ای در بلاروس را خطرناک و غیرمسئولانه توصیف می‌کند اما در حقیقت این امریکاست که پیمان ضد موشک‌های بالستیک (ABM) با روسیه را سال ۲۰۰۲ به طور یکجانبه لغو کرد با این تصور که می‌تواند یک دفاع موشکی غیرقابل نفوذ ایجاد کند. جدا از بحث‌های پیرامونی این موضوع، آمریکا سال ۲۰۱۹ هم از معاهده INF (پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد) خارج شد. ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری‌اش حتی به این موضوع اشاره می‌کرد که معاهده استراتژیک جدید - با روسیه - تمدید نخواهد کرد. اکنون در پی درگیری ۲ طرفه در اوکراین، تعلیق عملیاتی این معاهده و بازرسی‌های مرتبط با آن توسط روسیه و آمریکا آینده‌ای نامشخص را رقم می‌زند. محکوم کردن قصد روسیه برای استقرار تسلیحات هسته‌ای در بلاروس این سوال را درباره استقرار سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی آمریکا در ۶ پایگاه ۵ کشور ناتو یعنی بلژیک، آلمان، ایتالیا، هلند و ترکیه ایجاد می‌کند. اگر روسیه بازدارندگی هسته‌ای خود را در چارچوب تشدید باقوه دخالت ناتو در غائله اوکراین با هدف

تهدیدات موجود تلقی می‌شود. اگر آنها حذف شوند، مفهوم «امنیت کاهش‌ناپذیر برای همه» چگونه عمل می‌کند؟ آیا از طریق تعادل بازدارنده در تسلیحات متعارف عمل می‌کند که به معنای تسلیحات متعارف پیشرفته‌تر و تخصیص بودجه بیشتر دفاعی است؟ در این صورت آن «همه‌ای» که از آنها صحبت می‌کند چه کسانی هستند؟ بدیهی است آنها کشورهای فاقد سلاح هسته‌ای نیستند. مفهوم «امنیت کاهش‌ناپذیر» و مفهوم مرتبط با آن یعنی «امنیت برابر و غیرقابل تقسیم»، در جغرافیایی که تاکنون محور چنین مفاهیمی تصور می‌شده، جواب نداده است. در قاره اروپا که کار نکرده است، چرا که اگر چنین بود جهان شاهد درگیری کنونی در اروپا بر سر اوکراین نبود که در آن قدرت‌های هسته‌ای پیش‌بینی‌ای دارد. این سند، لفاظی‌های هسته‌ای روسیه، تضعیف رژیم‌های کنترل تسلیحات و اعلام قصد برای استقرار تسلیحات هسته‌ای در بلاروس را خطرناک و غیرمسئولانه توصیف می‌کند اما در حقیقت این امریکاست که پیمان ضد موشک‌های بالستیک (ABM) با روسیه را سال ۲۰۰۲ به طور یکجانبه لغو کرد با این تصور که می‌تواند یک دفاع موشکی غیرقابل نفوذ ایجاد کند. جدا از بحث‌های پیرامونی این موضوع، آمریکا سال ۲۰۱۹ هم از معاهده INF (پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد) خارج شد. ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری‌اش حتی به این موضوع اشاره می‌کرد که معاهده استراتژیک جدید - با روسیه - تمدید نخواهد کرد. اکنون در پی درگیری ۲ طرفه در اوکراین، تعلیق عملیاتی این معاهده و بازرسی‌های مرتبط با آن توسط روسیه و آمریکا آینده‌ای نامشخص را رقم می‌زند. محکوم کردن قصد روسیه برای استقرار تسلیحات هسته‌ای در بلاروس این سوال را درباره استقرار سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی آمریکا در ۶ پایگاه ۵ کشور ناتو یعنی بلژیک، آلمان، ایتالیا، هلند و ترکیه ایجاد می‌کند. اگر روسیه بازدارندگی هسته‌ای خود را در چارچوب تشدید باقوه دخالت ناتو در غائله اوکراین با هدف

کانونال سبیل»: انتخاب هیروشیما به عنوان محل برگزاری نشست گروه ۷ در ماه مه - اواخر اردیبهشت گذشته - از همان آغاز حکایت از آن داشت که موضوع خلع سلاح هسته‌ای در اسناد این اجلاس برجسته خواهد شد. جای تعجب نبود که رهبران جی ۷ (۷ کشوری که بدون در نظر گرفتن غول صنعتی چین مدعی برتری صنعتی در جهان هستند) بیانیه «چشم‌انداز هیروشیما درباره خلع سلاح هسته‌ای» را به همین مناسبت صادر کردند. این اساساً یک تمرین تشریفاتی برای پاسخگویی به حساسیت‌های هسته‌ای ویژه ژاپن به عنوان تنها کشوری بود که تاکنون در معرض حمله هسته‌ای قرار گرفته است. برجسته نکردن موضوع خلع سلاح هسته‌ای از نظر اخلاقی و سیاسی نیز ممکن نبود چون شهر هیروشیما بخشی از حوزه انتخابیه نخست‌وزیر حال حاضر ژاپن، فومیو کیشیدا است. آنچه ممکن نبود، زندگی بخشیدن به چیزی بود که ظاهراً رو به موت است. از این رو، بیانیه «چشم‌انداز خلع سلاح هسته‌ای» یک سند کاملاً صادقانه نبوده و اتفاقاً از منظر سیاسی منفعت‌طلبانه است، واقعیت‌های موجود را تحریف می‌کند و حاوی خودنمایی‌های زیادی است. این سند با ادعای به این موضوع آغاز می‌شود که هیروشیما یادآور «وبرانی بی‌سابقه و رنج‌های عظیمی است که مردم هیروشیما و ناکازاکی در نتیجه بمباران اتمی سال ۱۹۴۵ تجربه کردند». با این حال، این بیانیه نه استفاده از سلاح‌های هسته‌ای را محکوم می‌کند و نه می‌گوید چه کسی مسؤول بوده است! قابل درک است، زیرا در این سند نام ایالات متحده هم در میان تصویب‌کنندگان آن به چشم می‌خورد. امضاکنندگان از تعهد خود به «دستیابی به جهانی بدون سلاح هسته‌ای با امنیت کامل برای همه» صحبت می‌کنند. اندیشه پشت چنین ادعایی روشن نیست. تسلیحات هسته‌ای از دید دارندگان چنین سلاح‌هایی به عنوان تامين کننده نهایی امنیت در برابر

ترجمه

تیتراهای امروز

پس‌لرزه‌های رونمایی از موشک «فتاح» در بین مقامات امنیتی و رسانه‌های رژیم صهیونیستی

نزده کرزیدند!

نماینده‌ی ایران در سازمان ملل شایعات منتشرشده در برخی رسانه‌ها را تکذیب کرد

دروغ توافق موقت به جای برجام

بارش‌های بهاری در ۱۵ استان کشور باعث جاری شدن سیل شد

سیل در نیمی از کشور

۷ نفر از هموطنان جان باختند و سیلاب خسارات زیادی به منازل، زیرساخت‌ها و زمین‌های کشاورزی وارد کرد

تأمین بر جلوه‌های روش و منش امام خمینی (ره) در مشی و اندیشه رهبر انقلاب

تفسیر آینه در آینه

صفحه ۵

یادداشت

جلوه ایمان و امید جمهور

محمد سلحشور: دومین دور سفرهای استانی دولت سیزدهم در شرایطی آغاز شد که کشور در یک شرایط ملت‌بند امنیتی و اقتصادی قرار داشت. انباشت بحران‌های معیشتی که حاصل یک دهه عقب‌ماندگی و درجا زدن کشور بود، از یک‌سو و آشوب‌های خیابانی از سوی دیگر، باعث شده بود تردیدهای جدی نسبت به بازخورد مثبت مردم به سفرهای رئیس‌جمهور به وجود آید. با این حال آغاز سفرهای حجت‌الاسلام والمسلمین سیدابراهیم رئیسی با افزایش استقبال عمومی از سوی مردم استان‌های مختلف همراه شد؛ استقبالی که شاید بتوان گفت با حیرت دولتمردان نیز مواجه شد. در آخرین مورد این سفرها رئیس میهمان مردم آذربایجان شرقی بود. این سفر با استقبال گرم و کم‌نظیر مردم تبریز همراه بود؛ استقبالی که در کنار قوت قلب دادن در دولتمردان باعث دلسردی و عصبانیت ضدانقلاب نیز شد. آنها که در ماه‌های گذشته در این توهم بودند که میان مردم و نظام یک گسست ترمیم‌ناپذیر شکل گرفته، این بار شاهد تراکم جمعیتی بودند که به استقبال رئیس قوه مجریه آمده است. پرسش کلیدی در چنین شرایطی این است: راز استقبال مردم از رئیس‌جمهور چیست؟

یقیناً پاسخ این سوال را در متغیرهای متعددی باید پیدا کرد. شاید نخستین عامل در ادامه این استقبال‌ها باور مردم به پویایی و عزم دولت برای تغییر شرایط است، به این معنا که اگر چه هنوز بسیاری از مشکلات حل نشده است اما این تصور و باور وجود دارد که دولت سیزدهم - برخلاف دولت سابق - نسبت به مشکلات بی‌تفاوت نیست. عامل دیگری که مصادیق آن عیان‌تر است، غیرنمایشی بودن دور نخست سفرهای استانی است. حالا مردم هر استان شاهد تحقق تدریجی وعده‌های دولت هستند که با تحقق هر وعده، رضایت مردم هر شهر از دولت افزایش می‌یابد. دیگر عاملی که در این میان تأثیرگذار بوده، مشی دولت در ارتباط‌گیری با مردم است که دولت و ملت را همدل کرده است.

قاب ماندگار استقبال مردم از رئیس‌جمهور در تبریز را باید جلوه روشنی از «ایمان و امید» جامعه نسبت به امکان بهبود شرایط و عبور از بزنگاه دشوار فعلی دانست. مردم ایران در برهه‌های مختلف این قاعده را ثابت کرده‌اند که در سخت‌ترین شرایط نیز قدران نیروهای خدمت خواهند بود. بر همین مبنا آنچه را در دور دوم سفرهای استانی جلوه‌گر شده است باید مهم‌ترین سرمایه دولت در مواجهه با مشکلات دانست.